

ASU-57

ASU-57 – działo samobieżne (niszczyciel czołgów) konstrukcji radzieckiej z okresu po II wojnie światowej. Przeznaczone do użytku w wojskach powietrznodesantowych.

Prototyp ASU-57 powstał w 1951 roku. Pojazd miał kadłub zbudowany w dużym stopniu z aluminium. W celu obniżenia kadłuba górne płyty pancerza przedniego i tylnego mogły być składane. Pojazd wyposażony był w gąsienicowy układ jezdy z czterema kołami bieżnymi z każdej strony. Koła napędowe znajdowały się z przodu pojazdu. Gąsienice były podtrzymywane przez dwie rolki biegu powrotnego z każdej strony. W przedniej części kadłuba znajdował się układ przeniesienia mocy. Za nim po prawej stronie silnik gaźnikowy zapożyczony z samochodu osobowego *Pobieda M-20* (początkowo był to silnik B-70 lub A-72, później stosowano także silniki M-20ES). Za silnikiem znajdował się odkryty przedział bojowy. Jego centralna część zajmowała armata H-51 lub H-51M, miała ona kaliber 57 mm. Można było z niej wystrzeliwać pociski odłamkowo-burzące (donośność maksymalna 6100 m) i przeciwpancerne (donośność skuteczna 1250 m). Armata miała szybkostrzelność 6-10 strz/min. Kąt ostrzału w poziomie

był równy 16° , w pionie -5 do $+12^{\circ}$. Celowniczy siedział po lewej stronie armaty. Armata wyposażona była w celownik OP2-50. Z prawej strony armaty swoje stanowiska mieli kierowca i siedzący za nim ładowniczy. W tylnej części przedziału załogi można było w razie potrzeby przewieźć do 6 żołnierzy desantu.

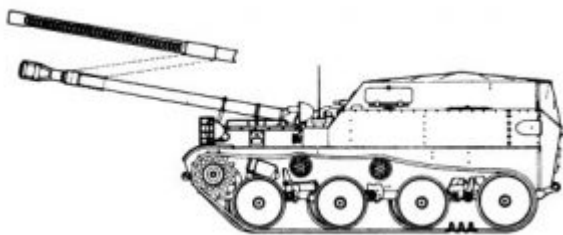

Działa ASU-57 znalazły się na wyposażeniu batalionów przeciwpancernych pułków powietrznodesantowych. Każdy z batalionów miał trzy baterie z sześcioma ASU-57 w każdej z nich. Publicznie działa tego typu zaprezentowano po raz pierwszy w 1957 roku w trakcie defilady z okazji Dnia Zwycięstwa. Od lat 60. XX wieku były uzupełniane przez ASU-85. Ostatecznie zostały wycofane z uzbrojenia w połowie lat 70. (a według zachodnich źródeł wycofano je na początku lat 90.), po wprowadzeniu na uzbrojenie bojowych wozów desantowych BMD-1 i ich wersji wsparcia.

ASU-57 było przystosowane do zrzutu na spadochronach (podczas zrzutu działo znajdowało się na specjalnej platformie, do której mocowane były spadochrony). Ta cecha sprawiła, że nie zostało wycofane po wprowadzeniu do uzbrojenia ASU-85, które musiały być wyładowywane z samolotów lądujących na opanowanych wcześniej lotniskach.

Państwo	ZSRR
Typ pojazdu	działo samobieżne (niszczyciel czołgów)
Trakcja	gąsienicowa
Załoga	3 osoby
Historia	
Prototypy	1951
Produkcja	1950–1962
Wycofanie	Początek lat 90
Dane techniczne	
Silnik	4-cylindrowy silnik gaźnikowy <i>B-70</i> , <i>A-72</i> lub <i>M-20ES</i> o mocy 50 KM
Długość	5,75 m 3,48 m (kadłuba)

Szerokość	2,82 m
Wysokość	1,18 m (ze złożoną tarczą armaty) 1,46 m (z postawioną tarczą armaty)
Prześwit	0,30 m
Masa	3,40 t (bojowa)
Osiągi	
Prędkość	45 km/h
Zasięg	250 km
Pokonywanie przeszkód	
Brody (głęb.)	0,70 m
Dane operacyjne	
Uzbrojenie	
1 x armata H-51 lub H-51M kalibru 57 mm (30 nab.) 1 x karabin maszynowy kalibru 7,62 mm (3000 nab.)	